

באופן רצוף, עד שלפני שלושה חודשים לקחתי חופשה ללא תשלום. ההסתבכות הראשונה שלי היתה לפני שנה. נעצרתי אז ל-15 יום כחשודה ב"החזקת סם". המישטרה ערכה חיפוש ב"דירה שלי אבל לא מצאו כלום. אחרי כן עצרו אותי שוב. ככה זה התחיל. אני מאשימה רק את עצמי. באיזה שהוא מקום לא יכולתי לעצור את הדברים. היום קשה לי לנתח את מה שקרה. עכשיו, כשאני נמצאת במעצר בית, יש לי הרבה זמן לחשוב. עשיתי את חשבון הנפש שלי. אני מבינה שאני לא צריכה לצפות לאהדה, אבל יחד עם זאת אני מקווה לטוב.

„הבחורה

הכי אמיתית"

אסור לי לצאת מהבית. המישטרה באה כמה פעמים ביום לבדוק שאני נמצאת.

מעצר בית זה דבר קשה לא פחות ממעצר רגיל. בבית אני אמנם לא נמצאת תחת פיקוח מתמיד, אבל השעמום מציק. כשהייתי בבית המעצר היה לי לפחות עם מי לדבר. ישבתי כמה ימים עם מלכה חגג, שחטפה את התינוק כדי רה ברמת-גן ורצתה להרוג את בעלה. התיידדנו. לדעתי היא אשה מקסימה למרות המעשים שלה. היא אשה פיקחית מאוד והגיונית.

כאן, בבית, אין לי עם מי לדבר. לפי עמים אני מסתובבת שעות בין החדרים. הקולות מבחוץ מפתים לפתוח את הדלת ולצאת, אבל החשש מהתגובה של המישטרה מרתיע. אם יתפסו אותי צעד אחד מחוץ לדירה. יחזירו אותי לבית המעצר. אני יודעת שהמישטרה כוסה מאוד ש"שיחררו אותי, והשוטרים רק מחכים לי הזדמנות להחזיר אותי.

הברה מהעבודה באה לבקר אותי פעמיים ביום. היא מביאה לי את הארוחות. שולחים לי גם חבילות מהקיבוץ. יש לי אמא בקיבוץ ועוד שתי אחיות. הן מאוד דואגות לי. אבל המישטרה לא משה לתן לבוא לבקר אותי. הייחוס של הקיבוץ למעצרי הוא מאוד בסדר. למרות שאני כבר לא חברה משק, החליטו לממן את שכרית עורר-הדין. אחרי שאשתחרר אני מתכוונת לחזור לקיבוץ ולהחזיר את הכסף בעבודה. אבל להשאר באופן קבוע אני חושבת שלא אוכל.

אני לוקחת בחשבון שיתכן שאשלח לי בית הסירה. זה יהיה קשה מאוד בשבילי, אבל אני מקווה שאוכל לתרום שם משהו. אני יכולה ללמד אסירות אחרות או

בית-שאן, נעצרה עליידי בלשי היחידה המרכזית כחשודה בביצוע פריצות. אחרי ששהתה 21 יום בבית המעצר, קבע בית המישפט כי תהיה במעצר בית. רוב זמנה היא מעבירה בהסתכלות לרחוב.

שוחת אורנה או פנהיים, מאחרי מעי קיבוץ מסילות שבעמק

חבט של געגועים

קה הסורגים של המרפסת, אורנה, ילדות קיבוץ מסילות שבעמק

לצרכיה בעת מעצר הבית, מעידה כי אין בחורה נאמנה וישרה ממנה. „אני עד היום לא מעכלת את מה שהמישטרה מייחסת לאורנה.“ סיפרה רחל. „צריך להכיר אותה מקרוב כדי להבין עד כמה שזה לא הגיוני. אורנה זאת הבחורה הכי אמיתית שאני מכירה. כל מי שמכיר או תה יכול לאשר את זה.“

השבוע מתכוננת פרקליטות המדינה להגיש כתבי-אישום נגד אורנה. עם הגי שתן יתכן שאורנה תוחזר אל בית-המעצר. עד לגמר ההליכים נגדה. אורנה מוכנה לקבל עליה את הדין, למרות שהיתה יכולה להטיל את האחריות על יוסף. אבל היא אינה מאשימה איש בהסתבכותה.

יוסף היימן

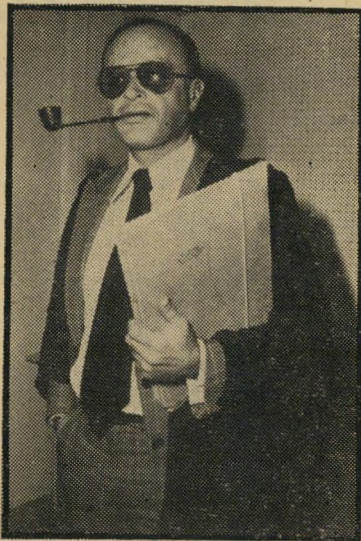
להיות מעין עובדת סוציאלית, אם יאפו שרו לי.

עד כאן סיפורה של אורנה אופני-היים.

סימני המעצר הממושך ניכרים היטב על פניה המנומשים של אורנה. השיער שאינו מטופל והעדר איפור וטיפוח עור שים את שלהם.

למרות שלאורנה אין עבר פלילי והיא רחוקה מהמנטליות של העולם התחתון, היא נשארה נאמנה לחברה, ולא העידה נגדו. לדבריה הופעלו נגדה בחקירה לח"צים שונים, והחוקרים אף השתמשו בתכ"ססים כדי להכשילה, אולם היא לא נשברה.

חברתה של אורנה, רחל בהר, שדואגת

הפרקליט צבי לידסקי הצליח לשכנע את בית המישפט להמיר את מעצרה במעצר בית.

לדירה של אורנה היא חברה לעבודה, רחל בהר. רחל מבקרת אצל אורנה פעמיים ביום, ומביאה לה את ארוחותיה. את מרבית זמנה מבלה אורנה בקריאה, במישחק דוק ובצפייה בטלוויזיה.

שיעמום! שיעמום! הוא מנת חלקה של אורנה. המישטרה אסרה על בני מישפחתה לבקר אותה. היחידה הראשית להיכנס